

Franckesche Stiftungen zu Halle

Brief von Philipp Jakob Spener an Johann Wilhelm Petersen.

Spener, Philipp Jakob

Frankfurt am Main, 08.12.1674

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

[urn:nbn:de:gbv:ha33-1-243106](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:gbv:ha33-1-243106)

quod illis etiam literis significo. Sed vel ipsa
 charta monet ut prolixitatis finem faciam. Va-
 le in DOMINO. Scrib. Francof. ad Moen. 17.
 Octobr. 1674. Clariss. J. Deorum Studiorum et ad
 preces et officia addictissimus Philippus Jacobus Spenerus
 Salutem a DOMINO IESU.

Vir clarissime et precellens, Domine Factor
 et amice honoratissime.

Ad duas debes responsum, quod mihi frequenter
 accidere solet, ut non ad unam respondeam.
 Et nunc quoque nisi longiorem moram facere
 velim vix aliter quam per summam respondere
 valeo. Mihi ante omnia gratissimum fuit,
 te videre ἐνόησον mihi, et de vulneri-
 bus Ecclesie, in primis circa studium Theolo-
 gicum, idem sentire. Et recte mones, distin-
 ctionibus aliquibus, etiam non malis protulisse
 nos cum aliquo Ecclesie commodo carere, nisi
 iam essent introducta. Certe si, quantum fi-
 eri potest cum scriptura loquamur, minus
 adversus nos poterunt veritatis hostes, quibus
 sepe nudum prebemus latrunculum, cum ab illius for-
 mulis recedimus. Intellexit sane pro omni Phi-
 losopho sapientissimus spiritus Quis quibus
 quærebatur efficacissime exprimeretur veritas.
 Cuius ergo verbis ^{te} hætemus? Interim
 nec istæ contemnenda sunt victoriae, cum pro-
 prio gladio invulantur hostes et repelluntur

19.
Ex τῶν ἑκείνων. Controversiarum studium, nisi fal-
lor, nuper etiam agrorum necessarium Ecclesiae,
ut aliqui ex professo illi in*ca* incumbant. Nam
etiam adversus hoc genus nostrum, qui falsis
dogmatis eam impugnant, eget militibus. Sed
ut universa Theologia vel potior ejus pars in eo
reponatur non satis equis oculis intueri possem.
Et tu quoque isti Θεοι, mea lubens subscribis.
Laborem, quem examini Volusiani libelli impende,
ex animo divinam gratiam et benedictionem appre-
cor. Qui Colonia prodit Libellus meus qui-
dem iudicio, insperante Sereniss. Landgr. Cr.
nasto prodierit. Serio enim ille semper adver-
satus est horum circa Marioduliam Superstitio-
nes. Et nunquid ipsa phrasis, ad suos indige-
tos auctores, quo vix alii atque illi principi
usitata saltem aeque familiaris fuerit, situm
ejus accessisse, idoneo argumento est? Si ejus
tractatus Germanicus hoc dicitur Gasimath
Catholice ad manus Tibi esset, haud dubito
quod futurus esset usus. Legi enim mihi com-
modatum ante hos tres vel quatuor an-
nos, sed recepit librum ex mea manu prin-
ceps. Extractum ejus superiori anno hic
prodit lectu non indignum, at omissa sunt,
que nobis poterant majori usui esse. Librum
desideratum proxime misi, si ejus usus tibi
prodesse queat. Non legi eum, cum raro
ad talia sit otium, sed argumentum illico pro-
mitis talia, ex quibus quaedam haurias.

Alius vero liber est, quem tibi omnino legendum iudico, antequam tua edas: Mariae Stammberg, cuius vero exemplum in hac civitate nullum novi. Possidet unum orator Danicus hic residere solitus. Dn. Orth, sed cum a rege vocatus negotiorum gratia nunc Hafniae venturatur, quod alias facile mihi futurum erat, tibi eius usum impetrare nequeo. Si vero tandem expectare integrum sit; ut ille redeat, spero non gravem se praebiturum. Liber ut ego scio, nisi pluries, saltem bis typis impressus est, sed cum non possit non cordatus quisvis erubescere ad eius lectionem, non venditur nisi illis, qui profundius tenebrismersi creduntur, quam ut aliquid lucis videre possint, atque ita detegere istas ineptias. Unde etiam praefatus orator arte quapiam per Pontificium nonneminem exemplar nactus est. Ante annos vero 15 et amplius memini etiam Argentorati publice fuisse venditam. At quisquam quod sufficiat in hoc argumento scripserit, nisi qui legerit prius istum. Nam quicquid aspiciam ineptum fuit, et cuius merito ipsos pudeat, hic in unum congestum videtur ab aliquo Mariodulo, quem zelus plane excoecavit: At non eum modo, sed quorum auctoritate et consensu liber editus est, quem si sua intellegendi

21.
damna, ut nunquam prodisset, multo ore redi-
mere deberent. Forte tamen iam proditi, et
ego de eo nimium prolixus sum. Quod in ipsa
Eucharistia adfit B. virgo, memin' alias me
etiam audivisse, sed vix succurrunt certa.
Baro qui tuas mihi attulit, iam biennio, nisi
memoria me fallit, alias mihi exhibuit a con-
cionatore aulico Carlacensi litteras. Non
nihil subsidii hic a Magnif. Consule nactus
iter Carlacum institueret perrexit. Quis cum
Spiritu suo ita regat, ut Ecclesia exemplo,
et sibi agnitione beneficiorum divinorum acce-
ptorum proficiat. Porro cum Bilgeri nostri mentio-
nem feceris, pergratum mihi accidit, cum
tua uti informatione. Avus ejus qui simul
tutor, nuper mihi conquestus est, quod sumtus,
quam necessarium sit, graviores faciat, ex
quo cogitat, non uti decet studij eum in-
vigilare. Unde ejus rogatu dedi ad ipsum
parentheticas. Si vestro testimonio porro indu-
stria et vita Theologica digna commendetur,
gratissima res ea est avo, et mihi, ~~et vitrico~~
suerit, nec non vitrico, qui eum valde di-
ligit. Scobitiff. Vossii mortem cum gemitu intel-
lexi. Vivi licet in quibusdam Helmstadii addi-
di sed quae et modestissimi amicitiam magnificei,
ex quo 1656 Argentorati una viximus.

Renovavit eandem cum a quadriennio circiter
vel triennio hic transiens morbo cogeretur
aliquot septimanarum moram facere. Max.
Reverendorum P. Siricii et Pomerani (ita enim
dicitur reor, quem Pomeranum (implesi) voca-
tioni DEVS porro benedical, ut amplissimos
fructus ecclesie ferant. Max. Rev. D. Varc-
gio, cum rescribes, quos pia vota mea de-
fer, et quam eam colam. Cum hisce tu
quoque divina gratia commendatus vale
et salvet plurimum. Scribebam Francof. ad
Moen. 8. Decembr. 1674. p.

Clariss. T. Præcell.
ad preces et officia
adictissimus

Philippus Jacobus Spaeerger
~~Spaeerger~~

ATESI passo

Passionum eius fructus aternos!

Proclarissime et Procellens Domine, Fautor
et Amice honoratissime.

Pro more meo non nisi post aliquam moram respondes.
Sed causa tibi non sunt ignota, unde nec mihi mul-
ta exculpationis necessitas. Pro pijs, quo meae
saluti impendis votis gratias ago maximas: ut
in eo precum officio, quod invicem debemus post-
hoc etiam pergas, unice contendens, et vi-
cissim promittens, neque in mei, me tui fore
immemorem. Quas vero mihi admeturis laudes
quos posthac moderare, et scito, uti meae
mihi modestitatis probe sum conscius, imo
eam quotidie magis addisco: ita nolle me,